

3
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 3/К.О.З/99
Дата 07.04.99

Н. Бонев

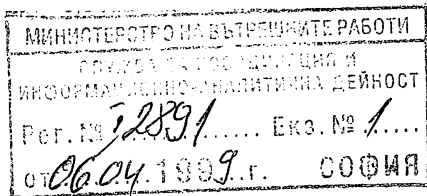
на Р. и З. Кадриева

19.04.99

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от Богомил Бонев, министър на вътрешните работи
по конституционно дело No 3/1999 г.

ОТНОСНО: Установяване противоконституционността на
политическата партия "Обединена македонска
организация - Илинден" - партия за икономическо
развитие и интеграция на населението ("ОМО -
Илинден" - Пирин)

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Искането за установяване противоконституционността
на политическата партия "Обединена македонска организация -
Илинден" - партия за икономическо развитие и интеграция на
населението ("ОМО - Илинден" - Пирин) е повдигнато от 61 народни
представители от 38-то Народно събрание.

С определение от 09 март 1999 г. по конституционно
дело No 3/1999 г., Конституционният съд е допуснал искането за

разглеждане по същество и е конституирал и министъра на вътрешните работи като заинтересована страна.

На основание на Вашето определение, изразявам следното становище по допустимостта и съществуването на искането от 61 народни представители:

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ИСКАНЕТО

Искането е направено от годен конституционен субект по смисъла на чл.150, ал.1 от Конституцията и е от компетентността на Конституционния съд съгласно чл.149, ал.1, т.5 от Конституцията и чл.12, т.5 от Закона за Конституционния съд (ЗКС).

ПО СЪЩЕСТВО НА ИСКАНЕТО

Доводите и аргументите в искането на групата народни представители са основателни.

В подкрепа на тях е и информацията, с която ние разполагаме, материализирана в приложения No 1 до No 17, които Ви представяме.

Преценката досежно конституционността на "ОМО - Илинден" - Пирин, следва да бъде извършена след цялостен анализ на обстоятелствата за преследваните същински цели, програмни и уставни положения, конкретната дейност на партията и нейните членове от създаването и образуването ѝ като неформално сдружение през 1990 г. до настоящия момент. Ограничаването на преценката само до програмните и уставни документи към момента на регистрацията е неправилно и води до приравняване към оценката, която прави обикновения съд, когато се занимава с регистрирането на дадена партия съгласно Закона за политическите партии.

Цялостният анализ на дейността на "ОМО - Илинден" - Пирин от създаването му като неформално сдружение, разкрива същински цели на партията и сочи за следното:

В програмните документи и устава на организацията, представени по ф. д. No 761 по описа на Благоевградския окръжен съд за 1998 г. се установява, че сдружението се самоопределя като "приемник и продължител на националноосвободителната борба на македонската нация", което навежда на преследвани ѝ същински програмни цели и действия. В чл.2, т. 2 от Устава се прокламира идеята за промяната на границите на Република България чрез преговори като тази цел най-ясно проличава в чл.3

от Устава, който сочи че организацията: "Изразява и защитава гражданските, политическите, националните и социално-икономическите права на македонците, живеещи на македонска земя под българска окупация (юрисдикция)".

Общата насока на програмните и уставни документи на организацията прокламира първоначално създаването на икономическа, политическа и културна автономия в пределите на страната, а в последствие отцепването ѝ и пресъединяването ѝ към Република Македония. Действително преследваните цели на организацията се установяват и от Декларацията до Президента на Р България (Приложение No 3), както и от картата приложена към нея, показваща целените граници на Република Македония, в които рамки се включват и значителни български територии.

Същите изводи могат да бъдат направени и от декларацията на движението от 20 април 1991 г., която има програмен характер (Приложение No 3). В нея е заявено: "членовете на ОМО "Илинден" сме продължители на вековните борби на македонския народ за **независима държава** и ще отстояваме, и ще се борим за даване националните права на македонците от Пиринския дял на Македония." Пак там се съдържат и искания: "Неврокопската епархия да се присъедини към македонската православна автокефална църква със седалище в Охрид." (т.7); "Всички български политически партии и организации на територията на Пиринска Македония да бъдат разпуснати или да се преименуват в македонски и да защитават националните права на македонците." (т.8); "Даване статут на пълна културна, стопанска и **политическа автономия** на Пиринска Македония. **Изтегляне на българските окупационни войски** от Пиринска Македония." (т.14); "изтегляне и напускане на заграбените територии от завоевателите (разбира се и България), които са тръгнали със сила да разпокъсват Македония и да ревизират договора в Лондон от 30 май 1913 г." и "обединение на Македония под егидата на ООН и закрилата на великите сили с устройство на държавата по западноевропейски образец.". Към тази декларация е приложена отново карта на така наречената бъдеща обединена Македонска държава, в която са включени значителни територии от Република България.

В редица публикации в средствата за масова информация на Република Македония (Приложения No 1 до No 16) "ОМО - Илинден" се определя като организация на македонците от Пиринския дял на Македония, т. е. възприемат Пиринския край

като част от Македонската държава. Освен това се прокламира, че ако не се признаят националните права на македонския народ, **няма да има мир на Балканите** и че това е “нашата парола” (разб. “докрай преследваната цел”) и че от нея, организацията няма да отстъпи. Тази публикация е подписана от Стоян Георгиев. Същият съгласно програмата, устава на “ОМО - Илинден” и протокола на организацията от 1990 г. (тогава неформална), е член на координационния съвет на последната (Приложение No 1 и Приложение No 16).

Във всички програмни и уставни документи се съдържат твърдения, че в региона на “Пиринска Македония” живее население, което изцяло се самоопределя като македонско и на това основание следва да бъдат забранени всички други организации на територията на т. н. “Пиринска Македония” освен македонските. Сами по себе си тези твърдения и искания не могат да бъдат възприети и ценени по друг начин, освен като целящи нарушаването правата и свободите на гражданите в Република България. Вярно е, че съгласно чл.32, ал.1 от Конституцията всеки има право да изразява мнение чрез слово писмено или устно и да го разпространява по друг начин, но ал.2 на същия текст забранява използването на това право за накърняването правата на други граждани. Тези действия могат да бъдат определени и като злоупотреба с права по силата на чл.57, ал.2 от Конституцията. Още повече, че чл.1, ал.3 на Конституцията гарантира неотменимостта на суверенитета на народа като постановява, че никоя част от народа, политическа партия или друга организация, държавна институция или отделна личност не може да си присвоява осъществяването на народния суверинитет. Тази разпоредба в императивна форма не допуска отнемането суверинитета от народа. Присвояването на народния суверинитет от партия, в случая от “ОМО - Илинден” означава, че тя цели постигане на върховенство в държавата.

Правната оценка на изложените по-горе данни, сочи по един недвусмислен начин за противоконституционността на “ОМО - Илинден”, чиято дейност е насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията, към разпалване на национална и религиозна вражда на етническа основа, към нарушаване правата и свободите на гражданите. Изложените по-горе съждения изчерпат хипотезите на чл.11, ал.4 и чл.44, ал.2 от Конституцията.

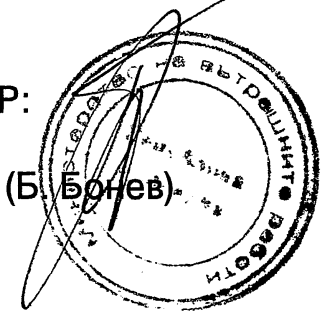
Предвид гореизложеното подкрепяме направеното искане от групата народни представители, като Ви моля да постановите решение, с което да обявите противоконституционността на политическата партия Обединена македонска организация "Илинден" - партия на икономическото развитие и интеграция на населението ОМО "Илинден" - Пирин със седалище Благоевград.

Моля на основание чл.20, ал.2 от Закона за Конституционния съд да бъдат изисквани и приложени като доказателство по делото фирмени дела No 5/1990 г. и No 761/1998 г. по описа на Благоевградския окръжен съд.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Приложения No 1 до No 17 = *отрелко при а.е. № 1-69*

МИНИСТЪР:

(Б. Бонев)

1